

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

5 päivänä maaliskuuta 2015*

Ennakkoratkaisupyyntö — Tekijänoikeus ja lähioikeudet — Direktiivi 2001/29/EY —
5 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 6 artikla — Kappaleenvalmistusoikeus — Poikkeus —
Yksityiseen käyttöön tarkoitettut kopiot — Matkapuhelinten muistikorttien avulla valmistetut
kappaleet — Sopiva hyvitys — Tallennusalustasta kannettava maksu — Yhdenvertainen kohtelu —
Maksun palauttaminen — Vähäinen haitta

Asiassa C-463/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 10.10.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 16.10.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Copydan Båndkopi

vastaan

Nokia Danmark A/S,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit K. Jürimäe, J. Malenovský (esittelevä tuomari), M. Safjan ja A. Prechal,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 16.1.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Copydan Båndkopi, edustajanaan advokat P. Schønning,
- Nokia Danmark A/S, edustajanaan advokat F. Bøggild,
- Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Colas, F. X. Bréchet ja B. Beaupère-Manokha,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Varone,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Noort, M. Bulterman ja C. Wissels,

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.

- Itävallan hallitus, asiamiehinään G. Kunnert ja A. Posch,
 - Suomen hallitus, asiamiehenään J. Leppo,
 - Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään S. Brighthouse, avustajinaan barrister S. Malynicz ja barrister J. Holmes,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään J. Samnadda, H. Støvlbæk ja J. Szczodrowski,
- kuultuaan julkisasiamiehen 18.6.2014 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 6 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Copydan Båndkopi (jäljempänä Copydan) ja Nokia Danmark A/S (jäljempänä Nokia) ja jossa on kyse maksusta, jonka tarkoituksena on rahoittaa mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kappaleenvalmistusoikeutta koskevaan poikkeukseen perustuva sopiva hyvitys.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2001/29 johdanto-osan 9, 10, 31, 32, 35, 38 ja 39 perustelukappale kuuluvat seuraavasti:
 - ”(9) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien yhdenmukaistamisen on perustuttava suojan korkeaan tasoon, koska nämä oikeudet ovat ratkaisevan tärkeitä henkisen luomistyön kannalta. – –
 - (10) Voidakseen jatkaa luovaa ja taiteellista työtä tekijöiden tai esittäjien on saatava asianmukainen korvaus työnsä käyttämisestä, kuten myös tuottajien voidakseen rahoittaa tällaista työtä. – –
- –
- (31) Eri oikeudenhaltijaryhmien välisten samoin kuin eri oikeudenhaltijaryhmien ja suojatun aineiston käyttäjien välisten oikeuksien ja etujen oikeudenmukainen tasapaino on turvattava. – –
- (32) Tässä direktiivissä annetaan tyhjentävä luettelo poikkeuksista ja rajoituksista kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen ja yleisölle välittämistä koskevaan oikeuteen. Eräät poikkeukset ja rajoitukset koskevat vain kappaleen valmistamista koskevaa oikeutta. Tässä luettelossa otetaan aiheellisella tavalla huomioon jäsenvaltioiden erilaiset oikeudelliset perinteet samalla kun pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava näitä poikkeuksia ja rajoituksia yhdenmukaisella tavalla ja tilannetta olisi arvioitava uudelleen tarkasteltaessa sitä tulevaa lainsäädäntöä, jolla tämä direktiivi pannaan täytäntöön.

– –

(35) Tietyissä poikkeus- tai rajoitustapauksissa oikeudenhaltijoiden olisi saatava sopiva hyvitys suojattujen teostensa tai muun aineistonsa käytön korvaamiseksi heille riittävällä tavalla. Tällaisen sopivan hyvityksen muotoa, yksityiskohtaisia järjestelyjä ja mahdollista tasoa määrittäessä olisi otettava huomioon kunkin tapauksen erityisolosuhteet. Näitä olosuhteita arvioitaessa käyttökelpoinen peruste voi olla kyseisestä toimesta oikeudenhaltijoille mahdollisesti aiheutuva haitta. Mikäli oikeudenhaltijat ovat jo saaneet maksun jossakin muussa muodossa, esimerkiksi osana lisenssimaksua, mitään erityistä tai erillistä maksua ei voida edellyttää. Sopivan hyvityksen tason määrittämisessä olisi otettava täysin huomioon, missä määrin direktiivissä tarkoitettuja teknisiä suojaustoimenpiteitä on käytetty. Tietyissä tilanteissa, joissa oikeudenhaltijalle koitua haitta on vähäinen, ei velvoitetta maksun suorittamiseen voi syntyä.

--

(38) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus säätää poikkeuksesta tai rajoituksesta kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen silloin, kun kyseessä on tietynlainen kappaleen valmistaminen äänite-, kuvatallenne- ja audiovisuaalisesta aineistosta yksityiseen käyttöön sopivaa hyvitystä vastaan. Tähän voi sisältyä oikeudenhaltijoiden menetysten korvausjärjestelmien käyttöönotto tai jatkaminen. --

(39) Yksityiskäyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskevaa poikkeusta tai rajoitusta soveltaessaan jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon tekninen ja taloudellinen kehitys varsinkin digitaalisen yksityiskäyttöön tapahtuvan kappaleen valmistamisen ja korvausjärjestelmien osalta, kun tehokkaita teknisiä suojausmenetelmiä on käytettävissä. Nämä poikkeukset tai rajoitukset eivät saisi estää teknisten toimenpiteiden käyttöä tai niiden täytäntöönpanoa kiertämisen estämiseksi.”

4 Mainitun direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä, että yksinoikeus sallia tai kieltää suoraan tai välillisesti, tilapäisesti tai pysyvästi, millä keinolla ja missä muodossa tahansa kokonaan tai osittain tapahtuva kappaleen valmistaminen on:

a) tekijöillä teostensa osalta;

--”

5 Saman direktiivin 5 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista tai rajoituksista 2 artiklassa säädettyyn kappaleen valmistamista koskevaan oikeuteen seuraavissa tapauksissa:

a) kun kyseessä ovat paperilla tai samankaltaisella alustalla olevat kappaleet, jotka on tehty käyttämällä mitä tahansa valokuvaustekniikkaa tai muuta menetelmää, jolla on samanlaiset vaikutukset, lukuun ottamatta nuottilehtien kopioita ja edellyttäen, että oikeudenhaltijat saavat sopivan hyvityksen

b) kun kyseessä ovat luonnollisten henkilöiden mille tahansa välineelle valmistamat kappaleet, jotka on tehty yksityiseen käyttöön ja joiden käyttötarkoitus ei ole välittömästi tai välillisesti kaupallinen, edellyttäen, että oikeudenhaltijat saavat sopivan hyvityksen, jonka osalta otetaan huomioon 6 artiklassa tarkoitettujen teknisten toimenpiteiden soveltaminen kyseiseen teokseen tai aineistoon taikka niiden soveltamatta jättäminen;

--

5. Tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan mukaisia poikkeuksia ja rajoituksia sovelletaan vain tietyissä erityistapauksissa, jotka eivät ole ristiriidassa teoksen tai muun aineiston tavanomaisen hyödyntämisen kanssa eivätkä kohtuuttomasti haittaa oikeudenhaltijan oikeutettuja etuja.”

6 Direktiivin 2001/29 6 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä riittävästä oikeudellisesta suojasta tehokkaiden teknisten toimenpiteiden kiertämistä vastaan, jos asianomainen teon suorittaja on tiennyt tai jos hänellä on ollut perusteltu aihe tietää toimintansa tarkoittavan kiertämistä.

--

3. Tässä direktiivissä ’teknisillä toimenpiteillä’ tarkoitetaan tekniikoita, laitteita tai osia, jotka on suunniteltu normaalissa käyttötarkoituksessa estämään tai rajoittamaan teoksiin tai muuhun aineistoon kohdistuvia tekoja, joihin ei ole saatu lupaa laissa säädettyjen tekijänoikeuden tai tekijänoikeuden lähioikeuksien haltijalta –. Teknisiä toimenpiteitä pidetään tehokkaina, jos oikeudenhaltijat valvovat suojatun teoksen tai muun aineiston käyttöä jonkin sellaisen pääsynvalvontatoimen tai suojauskeinon avulla, jolla tavoiteltu suoja saavutetaan, ja joita ovat esimerkiksi teoksen tai muun aineiston salaus, muuntaminen tai muunlainen muuttaminen taikka kopioinnin valvontajärjestelmä.”

Tanskan oikeus

7 Tekijänoikeuslain koonnoksesta 27.2.2010 annetun tiedoksiannon nro 202 (jäljempänä tekijänoikeuslaki) 12 §:n 1 ja 3 momentin sanamuoto on seuraava:

”1. Kuka tahansa saa valmistaa tai valmistuttaa julkistetusta teoksesta yksittäiskappaleita yksityistä käyttöään varten, jos niiden käyttötarkoitus ei ole kaupallinen. Tällaisia kappaleita ei saa hyödyntää muulla tavoin.

--

3. Kappaleen valmistus digitaalisessa muodossa lainatusta tai vuokratusta kappaleesta ei ole sallittua ilman tekijän suostumusta.”

8 Lain 39 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Joka kaupallisessa tarkoituksessa valmistaa tai tuo maahan ääni- tai videonauhoja tai muita välineitä, joille ääntä tai kuvaa voi tallentaa, on velvollinen maksamaan 2 momentissa määriteltävien teosten tekijöille korvausta.

2. Korvausta on maksettava nauhoista ym., joita käytetään yksityiskäyttöön tarkoitettujen kappaleiden valmistamiseen. --”

9 Tekijänoikeuslain 40 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään seuraavaa:

”2. Vuonna 2006 korvaus on -- muistikorttien osalta 4,28 Tanskan kruunua (DKK) yksiköltä.

3. Edellä 1 ja 2 momentissa kuvattuun korvaukseen tehdään vuodesta 2007 lähtien vuosittain indeksikorotus, katso indeksikorotuslaki.”

10 Saman lain 75 c §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tehokkaiden teknisten toimenpiteiden kiertäminen ilman oikeudenhaltijan suostumusta on kielletty.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 11 Copydan on ääni- ja videoteosten oikeudenhaltijoita edustava tekijänoikeuksia hallinnoiva organisaatio. Kulturministeriet (kulttuuriministeriö) on hyväksynyt Copydanin tahoksi, joka kerää, hallinnoi ja jakaa oikeudenhaltijoille korvauksia, joita mainittujen teosten käytöstä peritään.
- 12 Nokia pitää kaupan matkapuhelimia Tanskassa. Se toimittaa näitä tuotteita yritysasiakkaille, jotka puolestaan myyvät niitä edelleen sekä yksityishenkilöille että elinkeinonharjoittajille. Kaikissa matkapuhelimeissa on sisäinen muisti. Lisäksi joihinkin malleihin voi laittaa SIM-kortista erillisen lisämuistikortin. Jos käyttäjän matkapuhelimessa on muistikortti, sille on mahdollista tallentaa tietoja, kuten puhelinnumeroja, yhteystietoja ja puhelimella otettuja valokuvia. Lisäksi on mahdollista tallentaa musiikkikappaleita, elokuvia ja muuta tekijänoikeudella suojattua aineistoa sisältäviä tiedostoja. Kyseiset tiedostot on saatettu ladata internetistä, tai ne voivat olla peräisin käyttäjien DVD-levyiltä, CD-levyiltä, MP3-soittimilta tai tietokoneilta.
- 13 Asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että jos käyttäjä tallentaa tekijänoikeudella suojattua aineistoa matkapuhelimeen, jossa on sekä sisäinen muisti että muistikortti, tekijänoikeudella suojattu aineisto tallennetaan yleensä muistikortille. Jos käyttäjä kuitenkin muuttaa matkapuhelimen asetuksia, hän voi myös tallentaa kyseisiä teoksia sisäiseen muistiin.
- 14 Copydanin käsityksen mukaan matkapuhelinten muistikortit kuuluvat tekijänoikeuslaissa säädetyn kappaleenvalmistamisoikeudesta tehtyyn poikkeukseen liittyvän sopivaa hyvitystä (jäljempänä sopiva hyvitys) koskevan järjestelmän piiriin, paitsi jos niiden tallennuskapasiteetti on hyvin vähäinen. Tästä syystä Copydan nosti Nokiaa vastaan kanteen, jossa se vaatii, että Nokia velvoitetaan maksamaan sille vuosina 2004–2009 maahan tuomistaan muistikorteista yksityistä kopiointia koskevaa maksua.
- 15 Nokia toi esiin, ettei mainittua maksua tarvitse maksaa silloin, kun kappaleen valmistaminen ei ole laillista, eikä silloin, kun kappaleen valmistaminen seuraa esimerkiksi suojaan saavan teoksen sellaisesta lataamisesta verkkokaupasta, jonka tekijänoikeuden haltijat ovat sallineet. Nokian mukaan sopivan hyvityksen järjestelmää sovelletaan siis vain lailliseen yksityiseen käyttöön tapahtuvaan kappaleen valmistamiseen, johon oikeudenhaltija ei ole antanut lupaa. Matkapuhelinten muistikorteilla on kuitenkin vain harvoin mainitunlaisia kappaleita, joten kyseisten kappaleiden perusteella ei voida vaatia mitään maksua.
- 16 Näissä olosuhteissa Østre Landsret päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
 - ”1) Onko direktiivin [2001/29] kanssa yhteensopiva sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan oikeudenhaltijat saavat hyvitystä seuraavista lähteistä valmistettavista kappaleista:
 - a) tiedosto, jonka käytön oikeudenhaltija on sallinut ja josta asiakas maksaa (esimerkiksi verkkokaupasta hankittava lisensoitu sisältö)
 - b) tiedosto, jonka käytön oikeudenhaltija on sallinut mutta josta asiakas ei maksa (esimerkiksi markkinointitarkoituksessa levitettävä lisensoitu sisältö)
 - c) käyttäjän oma DVD- tai CD-levy, MP3-soitin, tietokone tai muu vastaava laite, jossa ei ole käytetty tehokkaita teknisiä toimenpiteitä
 - d) käyttäjän oma DVD- tai CD-levy, MP3-soitin, tietokone tai muu vastaava laite, jossa on käytetty tehokkaita teknisiä toimenpiteitä
 - e) kolmannen osapuolen omistama DVD- tai CD-levy, MP3-soitin, tietokone tai vastaava

- f) internetistä tai muusta lähteestä peräisin oleva teos, josta on valmistettu kappale laittomasti
 - g) esimerkiksi internetistä (laillisesta lähteestä, mutta ilman lisenssiä) peräisin oleva tiedosto, josta on valmistettu kappale laillisesti muulla tavoin?
- 2) Miten – – sopivaa hyvitystä koskevassa jäsenvaltioiden lainsäädännössä – – on otettava huomioon direktiivin [2001/2009] 6 artiklan mukaiset tehokkaat tekniset toimenpiteet?
- 3) Määritettäessä [sopivan hyvityksen] suuruutta, mitä ovat direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappaleessa mainitut 'tilanteet, joissa oikeudenhaltijalle koitua haitta on vähäinen' ja joissa direktiivin [2001/29] kanssa ristiriidassa olisi sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan yksityiseen käyttöön tapahtuvasta kopioinnista maksetaan hyvitys oikeudenhaltijoille – –?
- 4) a) Jos todetaan, ettei yksityinen kopiointi ole matkapuhelinten muistikorttien ensisijainen tai olennaisin käyttötarkoitus, onko direktiivin [2001/29] kanssa yhteensopiva sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan oikeudenhaltijat saavat hyvitystä kopioinnista matkapuhelinten muistikorteille?
- b) Jos todetaan, että yksityinen kopiointi kuuluu matkapuhelinten muistikorttien ensisijaisiin tai olennaisiin käyttötarkoituksiin, onko direktiivin [2001/29] kanssa yhteensopiva sellainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan oikeudenhaltijat saavat hyvitystä kopioinnista matkapuhelinten muistikorteille?
- 5) Onko direktiivin [2001/29] johdanto-osan 31 perustelukappaleessa tarkoitetun oikeudenmukaisen tasapainon käsitteen sekä direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vahinkoon perustuvan sopivan hyvityksen käsitteen yhdenmukaisen tulkinnan mukaista, että jäsenvaltion lainsäädännön mukaan maksu peritään muistikorteista, vaikka sitä ei peritä sisäisistä muisteista, jollaisia on esimerkiksi yksityisten kopioiden tallentamiseen suunnitelluissa ja ensisijaisesti kyseiseen tarkoitukseen käytettävissä MP3-soittimissa ja iPod-soittimissa?
- 6) a) Onko direktiivi [2001/29] esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan yksityistä kopiointia koskeva maksu peritään sellaiselta valmistajalta ja/tai maahantuojalta, joka myy muistikortteja elinkeinonharjoittajille, jotka jälleenmyyvät niitä sekä yksityis- että yritysasiakkaille, jolloin valmistaja ja/tai maahantuoja eivät tiedä, myydäänkö muistikortit yksityis- vai yritysasiakkaille?
- b) Onko kuudennen kysymyksen a kohtaan vastaamisen kannalta merkitystä sillä, että jäsenvaltion lainsäädännöllä varmistetaan, että valmistajilta, maahantuojilta ja/tai jälleenmyyjiltä ei peritä maksua ammatilliseen tarkoitukseen käytettävistä muistikorteista ja että valmistajat, maahantuoja ja/tai jälleenmyyjät voivat, jos maksu kuitenkin on suoritettu, saada takaisin muistikorteista suorittamansa maksun ammatillisen käytön osalta sekä että valmistajat, maahantuoja ja/tai jälleenmyyjät voivat ilman maksua myydä muistikortteja sellaisille yrityksille, jotka ovat ilmoittautuneet maksujärjestelmää hallinnoivalle organisaatiolle?
- c) Onko kuudennen kysymyksen a ja b kohtaan vastaamisen kannalta merkitystä sillä, että
- i) vaikka jäsenvaltion lainsäädäntöön sisältyy säännöksiä, joilla varmistetaan, että valmistajilta, maahantuojilta ja/tai jälleenmyyjiltä ei peritä maksua ammatilliseen käyttöön tarkoitetuista muistikorteista, ammatillisen käytön käsitettä kuitenkin tulkitaan siten, että maksusta ovat vapautettuja ainoastaan Copydanin hyväksymät yritykset, kun taas muilta kuin Copydanin hyväksymiltä yritysasiakkailta peritään maksu ammatilliseen käyttöön tarkoitetuista muistikorteista?

- ii) vaikka jäsenvaltion lainsäädäntöön sisältyy säännöksiä, joilla varmistetaan, että valmistajat, maahantuojat ja/tai jälleenmyyjät, jotka ovat jo suorittaneet maksun muistikorteista, voivat (teoriassa) saada maksun takaisin, siltä osin kuin kyseisiä muistikortteja käytetään ammatilliseen tarkoitukseen, on kuitenkin niin, että käytännössä ainoastaan muistikortin ostaja voi saada maksun takaisin ja muistikortin ostajan on haettava Copydanilta maksun palauttamista?
- iii) vaikka jäsenvaltion lainsäädäntöön sisältyy säännöksiä, joilla varmistetaan, että valmistajat, maahantuojat ja/tai jälleenmyyjät voivat ilman maksua myydä muistikortteja muille yrityksille, jotka ovat ilmoittautuneet maksujärjestelmää hallinnoivalle organisaatiolle, on kuitenkin niin, että hyvitysmaksujärjestelmää hallinnoiva organisaatio on Copydan ja ilmoittautuneet yritykset eivät tiedä, myydäänkö muistikortit yksityis- vai yritysasiakkaille?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Alustava huomautus

- 17 Joissakin ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämissä kysymyksissä ei nimenomaisesti viitata direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaan, kun taas toisissa se mainitaan. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee kuitenkin selvästi, että kaikkien kysymysten on katsottava koskevan kyseistä säännöstä, ja unionin tuomioistuin tarkastelee siis mainittuja kysymyksiä kyseisen säännöksen näkökulmasta.

Neljäs kysymys

- 18 Neljännellä kysymyksellään, joka on tutkittava ensimmäisenä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään sopivasta hyvityksestä monta toimintoa mahdollistavien tallennusalojen, kuten matkapuhelinten muistikorttien, osalta riippumatta siitä, onko mainittujen alojen pääasiallisena tarkoituksena kopiointi yksityiseen käyttöön vai ei.
- 19 Tästä on muistutettava, että jäsenvaltioiden on päättäessään ottaa käyttöön kansallisessa oikeudessaan mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa kappaleenvalmistusoikeudesta säädetyn yksityiseen käyttöön tarkoitettuja kopioita koskevan poikkeuksen (jäljempänä yksityistä kopiointia koskeva poikkeus) erityisesti säädettävä mainitun säännöksen mukaisesti sopivan hyvityksen suorittamisesta kappaleen valmistamista koskevan yksinoikeuden haltijoille (ks. tuomio Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, 30 kohta ja tuomio Amazon.com International Sales ym., C-521/11, EU:C:2013:515, 19 kohta).
- 20 Koska saman direktiivin säännöksissä ei tarkemmin täsmennetä sopivaa hyvitystä koskevan järjestelmän eri osatekijöitä, jäsenvaltioilla on laaja harkintavaltta niitä rajatessaan. Jäsenvaltioiden on muun muassa määritettävä tahot, joiden on maksettava kyseistä hyvitystä, sekä vahvistettava kyseisen hyvityksen muoto, maksutavat ja sen taso (ks. vastaavasti tuomio Stichting de Thuiskopie, C-462/09, EU:C:2011:397, 23 kohta sekä tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 20 kohta).
- 21 Näin ollen sopivan hyvityksen ja siis myös järjestelmän, johon se perustuu, sekä sopivan hyvityksen tason on oltava sidoksissa oikeudenhaltijoille yksityisestä kopiointista aiheutuvaan vahinkoon (ks. vastaavasti tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 40 ja 42 kohta).

- 22 Koska henkilö, joka valmistaa kappaleen teoksesta yksityiseen käyttöönsä pyytämättä etukäteen lupaa kyseiseltä oikeudenhaltijalta, aiheuttaa vahinkoa mainitulle oikeudenhaltijalle, saman henkilön on pääsääntöisesti korvattava kyseinen vahinko rahoittamalla tälle oikeudenhaltijalle maksettava hyvitys (ks. vastaavasti tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 45 kohta ja tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 23 kohta).
- 23 Unionin tuomioistuimien on kuitenkin myöntänyt, että kun otetaan huomioon ne käytännön vaikeudet, joita liittyy yksityisten käyttäjien yksilöintiin samoin kuin heidän velvoittamisensa korvaamaan kappaleen valmistamista koskevan yksinoikeuden haltijoille aiheuttamansa vahinko, jäsenvaltiot voivat vahvistaa sopivan hyvityksen rahoittamiseksi yksityistä kopiointia koskevan maksun, jota ei peritä kyseisiltä yksityishenkilöiltä vaan niiltä, joilla on hallinnassaan digitaaliseen kappaleen valmistamiseen tarkoitettuja koneita, laitteita ja alustoja ja jotka antavat tällä perusteella oikeudellisesti tai tosiasiallisesti näitä kappaleen valmistamiseen tarkoitettuja koneita, laitteita ja alustoja yksityishenkilöiden käyttöön tai suorittavat heille kappaleenvalmistamispalvelun. Tällaisessa järjestelmässä henkilöiden, joilla on näitä koneita, laitteita ja alustoja hallinnassaan, on suoritettava yksityistä kopiointia koskeva maksu (tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 46 kohta ja tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 24 kohta).
- 24 Tästä on todettava, ettei ole välttämätöntä näyttää toteen, että luonnolliset henkilöt todella valmistavat näiden koneiden, laitteiden ja alustojen avulla kappaleita yksityiseen käyttöön. Näiden luonnollisten henkilöiden voidaan näet oikeutetusti olettaa käyttävän täysin hyväkseen sitä, että he saavat mainitut koneet, laitteet ja alustat käyttöönsä, eli heidän oletetaan käyttävän kaikkia niihin liittyviä toimintoja, mukaan luettuna kappaleen valmistaminen (ks. vastaavasti tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 54 ja 55 kohta).
- 25 Tästä seuraa, että mikäli kyseiset digitaaliseen kappaleen valmistamiseen soveltuvat koneet, laitteet tai alustat on annettu luonnollisten henkilöiden yksityiseen käyttöön, pelkkä niiden kappaleenvalmistamiskapasiteetti riittää oikeuttamaan yksityistä kopiointia koskevan maksun perimisen (ks. vastaavasti tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 56 kohta).
- 26 Mainitusta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee siis, ettei sillä, voidaanko alustaa käyttää vain yhteen vai useampaan toimintoon, ole lähtökohtaisesti merkitystä, kuten ei silläkään, että kappaleenvalmistustoiminto on mahdollisesti toissijainen muihin toimintoihin nähden, koska loppukäyttäjien oletetaan käyttävän kaikkia kyseisen alustan mahdollisia toimintoja.
- 27 Edellä mainitusta huolimatta kappaleenvalmistustoimintoon liittyvä monien toimintojen mahdollisuus ja kappaleen valmistustoiminnon toissijaisuus voivat vaikuttaa sopivan hyvityksen määrään. Erityisesti on niin, että kun tämän tuomion 21 kohdassa esitetyt toteamukset otetaan huomioon, toimivaltaisten viranomaisten on lähtökohtaisesti vahvistettava mainittu määrä siten, että ne ottavat huomioon sen, kuinka suuri yksityiseen käyttöön tarkoitettujen teoskappaleiden suhteellinen valmistuskapasiteetti alustalla on.
- 28 Jos näin ollen ilmenee, että käytännössä alustan käyttäjät kokonaisuutena eivät juurikaan käytä mainittua toimintoa, on mahdollista, ettei kyseisen toiminnon mahdollistamisesta direktiivin 2001/29 johdanto-osan 35 perustelukappaleen mukaan synny velvoitetta sopivan hyvityksen suorittamiseen, koska oikeudenhaltijalle aiheutuva vahinko on vähäinen.
- 29 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, neljänteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään sopivasta hyvityksestä monta toimintoa mahdollistavien tallennusalustojen, kuten matkapuhelinten muistikorttien, osalta riippumatta siitä, onko mainittujen alustojen pääasiallisena tarkoituksena kopiointi yksityiseen käyttöön, kunhan jokin kyseisten alustojen toiminnoista, toissijainenkin, mahdollistaa sen, että alustojen haltijat käyttävät niitä mainittuun tarkoitukseen. Se, onko toiminto pääasiallinen vai toissijainen, ja se, kuinka suuri suhteellinen

kappaleenvalmistuskapasiteetti alustalla on, ovat kuitenkin omiaan vaikuttamaan maksettavan sopivan hyvityksen määrään. Jos oikeudenhaltijoille aiheutuva vahinko katsotaan vähäiseksi, on mahdollista, ettei siitä, että kyseinen toiminto mahdollistetaan, synny velvoitetta mainitun hyvityksen suorittamiseen.

Viides kysymys

- 30 Viidennellä kysymyksellä, joka on tutkittava toiseksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy lähinnä, onko direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kappaleen valmistamiseen mahdollisesti käytettävien tallennusalustojen, kuten matkapuhelinten muistikorttien, toimittamisesta peritään yksityisen kopioinnin maksua mutta yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kopioiden tallentamiseen pääasiallisesti käytettävien komponenttien, kuten MP3-soitinten sisäisten muistien, toimittamisesta ei peritä kyseistä maksua.
- 31 Tästä on korostettava, että direktiivin 2001/29 5 artiklassa säädettyjä poikkeuksia on sovellettava siten, että noudatetaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, joka on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistettu unionin oikeuden yleinen periaate (ks. mainitun viimeisen seikan osalta tuomio Glatzel, C-356/12, EU:C:2014:350, 43 kohta).
- 32 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. mm. tuomio Soukupová, C-401/11, EU:C:2013:223, 29 kohta ja tuomio Sky Italia, C-234/12, EU:C:2013:496, 15 kohta).
- 33 Tästä seuraa, että jäsenvaltiot eivät voi säätää sellaisista sopivaa hyvitystä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joilla otetaan käyttöön eri ryhmiin kuuluvien talouden toimijoiden, jotka myyvät sellaisia toisiinsa verrattavissa olevia tavaroita, jotka yksityistä kopiointia koskeva poikkeus kattaa, tai suojattujen kohteiden eri käyttäjäryhmien perusteeton erilainen kohtelu.
- 34 Pääasiassa on selvää, että kansallisessa säännöstössä tehdään erottelu yhtäältä sellaisten tallennusalustojen, jotka voidaan erottaa laitteista, joissa on digitaalisen kappaleen valmistamisen toiminto, ja toisaalta mainittujen laitteiden kiinteiden komponenttien välillä. Vaikka mainittujen tallennusalustojen toimittamisesta peritään yksityisen kopioinnin maksua, sitä ei peritä kyseisten komponenttien toimittamisesta.
- 35 Tästä on todettava, että yhtäältä matkapuhelinten muistikorttien kaltaisia alustoja, jotka mahdollistavat monta toimintoa, ja toisaalta MP3-soitinten sisäisten muistien kaltaisia kiinteitä komponentteja voidaan käyttää yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kappaleiden valmistamiseen suojatuista teoksista ja niistä voi siis aiheutua vahinkoa tekijänoikeuden haltijoille.
- 36 Tätä analyysia on sovellettava myös matkapuhelinten muistikortteihin ja kyseisten puhelinten sisäisiin muisteihin. Kuten tämän tuomion 13 kohdasta ilmenee, vaikkakin viimeksi mainituilla on samassa puhelinlaitteessa sama kappaleenvalmistustoiminto kuin muistikorteilla, unionin tuomioistuimelle esitetystä asiakirja-aineistosta ei ilmene, että niiden toimittamisesta perittäisiin yksityisen kopioinnin maksua.
- 37 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on kuitenkin tutkia, onko mahdollisesti olemassa muita olosuhteita, joiden perusteella on mahdollista todeta, että siitä huolimatta, että kyseisillä kiinteillä komponenteilla on sama kappaleenvalmistustoiminto kuin matkapuhelinten muistikorteilla, mainitut komponentit eivät sopivaan hyvitykseen liittyvien vaatimusten näkökulmasta ole keskenään verrattavissa.

- 38 Tältä osin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voisi muun muassa arvioida sen seikan mahdollista vaikutusta, että kyseisiä komponentteja ei voida erottaa laitteista, joiden kiinteitä osia ne ovat, kun taas kappaleen valmistamisen kanssa samoihin tarkoituksiin käytettävät tallennusalueet, kuten muistikortit, voidaan irrottaa niistä, mikä on ominaisuus, joka saattaa olla omiaan helpottamaan lisäkappaleiden valmistamista samoista teoksista muiden alustojen avulla.
- 39 Siinä tapauksessa, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että mainitut komponentit ja tallennusalueet ovat keskenään verrattavissa sopivan hyvityksen vaatimusten näkökulmasta, sen on seuraavaksi tarkastettava, onko mainitusta kansallisesta hyvitysjärjestelmästä seuraava erilainen kohtelu oikeudenmukaista ja perusteltua.
- 40 Mainittu erilainen kohtelu voisi olla perusteltua muun muassa siinä tapauksessa, että oikeudenhaltijat saavat kappaleenvalmistamistarkoitukseen käytettäväksi soveltuvista kiinteistä komponenteista sopivan hyvityksen jossakin toisessa muodossa, toisin kuin pääasiassa kyseessä olevista irrotettavissa olevista alustoista.
- 41 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, viidenteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kappaleen valmistamiseen mahdollisesti käytettävien tallennusalueiden, kuten matkapuhelinten muistikorttien, toimittamisesta peritään yksityisen kopioinnin maksua mutta yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kopioiden tallentamiseen pääasiallisesti käytettävien komponenttien, kuten MP3-soitinten sisäisten muistien, toimittamisesta ei peritä kyseistä maksua, jos kyseiset eri ryhmiin kuuluvat alustat ja komponentit eivät ole toisiinsa verrattavissa tai jos niiden erilainen kohtelu on perusteltua, minkä tarkastaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

Kuudes kysymys

- 42 Kuudennella kysymyksellä, jota on tarkasteltava kolmantena, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä, onko direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta tulkittava niin, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa matkapuhelinten muistikortteja yritysasiakkaille myyvät valmistajat ja maahantuojat veloitetaan maksamaan yksityisestä kopioinnista perittävää maksua, kun tiedetään, että mainittujen tahojen on tarkoitus myydä kyseiset muistikortit edelleen, mutta ei tiedetä, ovatko mainittujen muistikorttien lopulliset ostajat yksityishenkilöitä vai yrityksiä. Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, vaikuttaako tähän kysymykseen se, että valmistajat ja maahantuojat
- on vapautettu mainitusta maksusta, jos ne myyvät muistikortteja yritysasiakkaille, jotka on merkitty maksujen hallinnoinnista vastaavan organisaation luetteloon ja
 - ne voivat saada mainitun maksun palautettua, jos matkapuhelinten muistikortteja käytetään ammatillisiin tarkoituksiin, kun otetaan huomioon se, että käytännössä vain mainitunlaisen muistikortin loppukäyttäjä voi saada yksityisen kopioinnin maksun palautettua sillä edellytyksellä, että se pyytää sitä maksujen hallinnoinnista vastaavalta organisaatiolta.
- 43 Kuten tämän tuomion 23 kohdassa on muistutettu, jäsenvaltiot voivat vahvistaa sopivan hyvityksen rahoittamiseksi yksityistä kopiointia koskevan maksun, jota ei peritä kyseisiltä yksityishenkilöiltä vaan niiltä, joilla on hallinnassaan digitaaliseen kappaleen valmistamiseen tarkoitettuja koneita, laitteita ja alustoja ja jotka antavat tällä perusteella oikeudellisesti tai tosiasiallisesti näitä kappaleen valmistamiseen tarkoitettuja koneita, laitteita ja alustoja yksityishenkilöiden käyttöön tai suorittavat heille kappaleenvalmistamispalvelun.

- 44 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin periä yksityistä kopiointia koskevaa maksua erotuksetta kappaleen valmistamiseen soveltuvista tallennusalustoista myös tilanteissa, joissa niiden lopullinen käyttö ei ole direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu esimerkkitapaus (ks. vastaavasti tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 31 kohta).
- 45 Järjestelmä, jonka mukaan kyseistä maksua peritään, on mainitun säännöksen mukainen vain, jos sen käyttöönotto on perusteltua käytännön vaikeuksien vuoksi ja jos maksuvelvollisilla on oikeus maksun palautukseen silloin, kun sitä ei ole maksettava (ks. vastaavasti tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 31 kohta).
- 46 Tästä on todettava, että yksityisen kopioinnin maksua koskeva järjestelmä voi olla perusteltu muun muassa sen vuoksi, että on tarpeen ratkaista se, että loppukäyttäjien yksilöinti on mahdotonta tai että kyseisten käyttäjien yksilöinnissä on käytännön vaikeuksia tai muita samankaltaisia vaikeuksia (ks. vastaavasti tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 31 ja 34 kohta).
- 47 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä kuitenkin ilmenee, ettei mainittua maksua pidä missään tapauksessa periä kappaleen valmistamiseen tarkoitettujen koneiden, laitteiden ja alustojen toimittamisesta muille henkilöille kuin luonnollisille henkilöille selvästi muuhun tarkoitukseen kuin yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kopioiden tekemistä varten (ks. vastaavasti tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 52 kohta ja tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 28 kohta).
- 48 Muutoinkin oikeudesta saada mainittu maksu palautettua on todettava, että mainitun oikeuden on oltava todellinen ja sellainen, ettei sen toteuttamistapa tee direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainitusta esimerkkitilanteesta poikkeavassa tilanteessa suoritettujen maksujen takaisin saamisesta suhteettoman vaikeaa (ks. vastaavasti tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 31 ja 34 kohta).
- 49 Pääasiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on tarkastaa ensinnäkin, onko järjestelmän, jossa säädetään yksityistä kopiointia koskevan maksun suorittamisesta matkapuhelinten muistikortteja liikkeelle laskettaessa, käyttöönotto perusteltu tämän tuomion 46 kohdassa mainittujen kaltaisten käytännön vaikeuksien vuoksi.
- 50 Tämän tuomion 47 kohdassa muistutetuista näkökohdista ilmenee tältä osin, että mainittujen muistikorttien liikkeeseen laskeminen on vapautettava kyseisestä maksusta muun muassa silloin, kun kyseinen valmistaja tai maahantuoja osoittaa, että hän on toimittanut kyseiset muistikortit muille henkilöille kuin luonnollisille henkilöille selvästi muuhun tarkoitukseen kuin kappaleiden valmistamiseen yksityistä käyttöä varten.
- 51 Lisäksi on todettava, että loppukäyttäjien yksilöinnin ja kyseisen maksun perimisen käytännön vaikeudet eivät ole omiaan perustelemaan kyseisen vapautuksen soveltamisen rajoittamista matkapuhelinten muistikorttien toimittamiseen vain yksityistä kopiointia koskevan maksun hallinnoinnista vastaavan organisaation luetteloon merkityille elinkeinonharjoittajille. Mainitusta rajoituksesta seuraisi nimittäin eri ryhmiin kuuluvien talouden toimijoiden erilainen kohtelu, koska siltä osin kuin on kyse yksityistä kopiointia koskevasta maksusta, viimeksi mainitut ovat kaikki keskenään verrattavissa olevassa tilanteessa riippumatta siitä, onko ne merkitty mainitun organisaation luetteloon vai ei.
- 52 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava, että oikeuden saada maksu palautetuksi käytön ulottuvuus, tehokkuus, käytettävissä olo, julkisuus ja yksinkertaisuus mahdollistavat yksityistä kopiointia koskevan maksun järjestelmästä mahdollisesti syntyvän epätasapainon korjaamisen todettuihin käytännön vaikeuksiin vastaamiseksi (ks. tuomio Amazon.com International Sales ym., EU:C:2013:515, 36 kohta).

- 53 Tästä on todettava, että koska pääasiassa kyseessä oleva yksityistä kopiointia koskevan maksun järjestelmä mahdollistaa sen, että maksuvelvolliset voivat siirtää kyseisen maksun mainittujen matkapuhelinten hintoihin ja koska loppukäyttäjä siis viime kädessä maksaa sen, lähtökohtaisesti se, että vain matkapuhelimen loppukäyttäjä voi saada mainitun maksun palautettua ja että kyseisen palautuksen edellytyksenä on tätä koskevan hakemuksen tekeminen kyseisten maksujen hallinnoinnista vastaavalle organisaatiolle, on sopusoinnussa direktiivin 2001/29 johdanto-osan 31 perustelukappaleessa tarkoitettun tekijänoikeuden haltijoiden ja suojatun aineiston käyttäjien etujen välisen oikeudenmukaisen tasapainon kanssa.
- 54 Koska mainittu mahdollisuus on taattu, sillä, onko kyseisten puhelinten valmistajilla tai maahantuojilla, joilla on velvollisuus maksaa yksityistä kopiointia koskeva maksu, tieto siitä, ovatko kyseisten puhelinten loppukäyttäjät yksityishenkilöitä vai yrityksiä, ei ole merkitystä.
- 55 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, kuudenteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava niin, ettei se ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa matkapuhelinten muistikortteja elinkeinonharjoittajille myyvät valmistajat ja maahantuojat velvoitetaan maksamaan yksityisestä kopioinnista perittävää maksua, kun tiedetään, että mainittujen tahojen on tarkoitus myydä kyseiset muistikortit edelleen, mutta ei tiedetä, ovatko mainittujen muistikorttien lopulliset ostajat yksityishenkilöitä vai yrityksiä, jos
- mainitunlaisen järjestelmän käyttöönotto on perusteltua käytännön vaikeuksien vuoksi
 - maksuvelvolliset vapautetaan mainitun maksun maksamisesta, jos ne osoittavat, että ne ovat toimittaneet matkapuhelinten muistikortteja muille henkilöille kuin luonnollisille henkilöille selvästi muuhun tarkoitukseen kuin yksityisten kopioiden tekemistä varten; kyseistä vapautusta ei voida rajata vain toimituksiin yksityistä kopiointia koskevan maksun hallinnoinnista vastaavan organisaation luetteloon merkityille elinkeinonharjoittajille
 - mainitussa järjestelmässä säädetään sellaisesta todellisesta oikeudesta saada yksityistä kopiointia koskeva maksu palautettua, ettei sen toteuttamistapa tee kyseisten maksujen takaisin saamisesta suhteettoman vaikeaa; palautus voidaan suorittaa vain mainitunlaisen muistikortin lopulliselle ostajalle, jonka on tehtävä tätä koskeva hakemus mainitulle organisaatiolle.

Kolmas kysymys

- 56 Kolmannella kysymyksellä, joka on tutkittava neljänneksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim pyrkii selvittämään lähinnä, miten on tulkittava direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, luettuna sen johdanto-osan 35 perustelukappaleessa olevan täsmennyksen valossa, jonka mukaan tietyissä tilanteissa, joissa oikeudenhaltijalle koitua vahinko ”on vähäinen, ei velvoitetta maksun suorittamiseen voi syntyä”.
- 57 Tästä on todettava yhtäältä, että direktiivin 2001/29 tarkoituksena on yhdenmukaistaa vain tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjä piirteitä (tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 35 kohta). Toisaalta sen systematiikkaan kuuluu useita sen säännöksiä, joista ilmenee Euroopan unionin lainsäätäjän aikomus antaa jäsenvaltioille harkintavaltaa kyseisen direktiivin täytäntöönpanossa, kuten direktiivin 5 artikla, jossa säädetään useista poikkeuksista ja rajoituksista, jotka jäsenvaltioilla on vapaus panna täytäntöön kansallisessa oikeudessaan.
- 58 Mainitun direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappaleen mukaan tietyissä poikkeus- tai rajoitustapauksissa oikeudenhaltijoiden olisi saatava sopiva hyvitys. Tietyissä tilanteissa, joissa oikeudenhaltijoille aiheutuva vahinko on vähäinen, ei velvoitetta hyvityksen suorittamiseen voi kuitenkaan syntyä.

- 59 Jäsenvaltioilla on oikeus säätää tai olla säätämättä kustakin direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdassa täsmennetystä poikkeuksesta, ja niillä on myös – kuten mainitun direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappaleessa on vahvistettu – mahdollisuus säätää tietyissä niiden vapaasti käyttöön ottamien poikkeusten soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa sopivaa hyvitystä koskevasta maksusta vapauttamisesta silloin, kun oikeudenhaltijalle aiheutuva vahinko on vähäinen.
- 60 Tätä päätelmää on sovellettava täysimääräisesti mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyyn yksityistä kopiointia koskevaan poikkeukseen.
- 61 Edellisissä kohdissa esitetyistä syistä myös sellaisen kynnsarvon vahvistamisen, jonka alapuolelle jäävää vahinkoa voidaan pitää mainitun direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappaleessa tarkoitetulla tavalla ”vähäisenä”, on kuuluttava jäsenvaltioiden harkintavaltaan siltä osin kuin kyseisen kynnsarvon soveltamisessa noudatetaan muun muassa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, sellaisena kuin se on todettu tämän tuomion 31 kohdassa.
- 62 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, kolmanteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, luettuna sen johdanto-osan 35 perustelukappaleen valossa, on tulkittava niin, että jäsenvaltioilla on oikeus säätää tietyissä yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa sopivan hyvityksen maksamisesta vapauttamisesta, jos oikeudenhaltijoille kyseisissä tilanteissa aiheutuva vahinko on vähäinen. Jäsenvaltioilla on toimivalta vahvistaa mainitunlaisen vahingon kynnsarvo, kunhan kyseistä kynnsarvoa sovelletaan muun muassa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti.

Ensimmäisen kysymyksen a ja b kohta

- 63 Ensimmäisen kysymyksensä a ja b kohdalla ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien pyrkii selvittämään lähinnä, mitä vaikutuksia oikeudenhaltijoiden antamalla luvalla käyttää suojattuja teoksia sisältäviä tiedostoja muun muassa kappaleiden valmistamiseen yksityiseen käyttöön, on direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdasta johtuvien vaatimusten suhteen erityisesti sopivan hyvityksen osalta.
- 64 Tämän tuomion 24 ja 25 kohdasta ilmenee, ettei ole tarpeen osoittaa, että mainittujen tiedostojen käyttäjät todella valmistavat kappaleita yksityiseen käyttöön, koska mainittujen käyttäjien oikeutetusti oletetaan hyödyntävän täysimääräisesti mainittujen tiedostojen saataville saattamista. Tästä seuraa, että jos oikeudenhaltija antaa luonnolliselle henkilölle luvan käyttää mainitunlaisia tiedostoja ja saattaa ne hänen saatavilleen, jo pelkkä mahdollisuus käyttää kyseisiä tiedostoja kappaleiden valmistamiseen suojatuista teoksista riittää perusteeksi yksityistä kopiointia koskevan maksun perimiselle.
- 65 Tästä huolimatta unionin tuomioistuimien on todennut siitä vaikutuksesta, joka oikeudenhaltijan antamalla luvalla suojattuja teoksia sisältävien tiedostojen käyttämiseen on sopivaan hyvitykseen, että jos jäsenvaltio on direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan nojalla päättänyt kyseisen säännöksen aineellisen soveltamisalan puitteissa sulkea pois oikeudenhaltijoiden oikeuden sallia kappaleen valmistamisen yksityiseen käyttöön teoksistaan, näiden antamalla mahdollisella luvalla ei ole oikeudellisia vaikutuksia kyseisen valtion oikeudessa. Tällaisella luvalla ei näin ollen vaikuteta vahinkoon, joka oikeudenhaltijoille aiheutuu kyseisen oikeuden epäävän toimenpiteen käyttöönotosta, eikä sillä siis voi olla minkäänlaista vaikutusta sopivaan hyvitykseen siitä riippumatta, onko se kyseisen direktiivin sovellettavan säännöksen perusteella pakollinen vai vapaaehtoinen (ks. tuomio VG Wort ym., C-457/11–C-460/11, EU:C:2013:426, 37 kohta).
- 66 Koska mainitulla luvalla ei tämän tuomion edellisessä kohdassa täsmennetyissä olosuhteissa ole oikeusvaikutuksia, siitä ei sellaisenaan voi syntyä kyseisten tiedostojen käyttäjille veloitetta minkään yksityiseen käyttöön tapahtuvaan kappaleiden valmistamiseen perustuvan korvauksen maksamiseen oikeudenhaltijalle, joka on antanut luvan tiedostojen käyttöön.

67 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, ensimmäisen kysymyksen a ja b kohtaan on vastattava, että direktiiviä 2001/29 on tulkittava niin, että jos jäsenvaltio on kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan nojalla päättänyt kyseisen säännöksen aineellisen soveltamisalan puitteissa sulkea pois kaikki oikeudenhaltijoiden oikeudet sallia kappaleen valmistaminen yksityiseen käyttöön teoksistaan, oikeudenhaltijan antamalla luvalla teoksiaan sisältävien tiedostojen käyttöön ei voi olla vaikutusta mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla mainitunlaisten tiedostojen avulla valmistettuihin kappaleisiin liittyvää sopivaa hyvitystä koskevaan velvoitteeseen eikä siitä sellaisenaan voi syntyä kyseisten tiedostojen käyttäjälle veloitetta maksaa mitään korvausta kyseiselle oikeudenhaltijalle.

Ensimmäisen kysymyksen c ja d kohta sekä toinen kysymys

68 Ensimmäisen kysymyksensä c ja d kohdalla sekä toisella kysymyksellään, jotka on tutkittava kuudenneksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä, onko direktiivin 2001/29 6 artiklassa tarkoitettujen kappaleiden valmistamisessa suojatuista teoksista käytettäviä laitteita, kuten DVD- ja CD-levyjä, MP3-soittimia tai tietokoneita, varten olevien teknisten toimenpiteiden käyttöönotolla vaikutusta mainituilla laitteilla yksityiseen käyttöön valmistettujen kappaleiden vuoksi maksettavaan sopivaan hyvitykseen.

69 Unionin tuomioistuin on tässä yhteydessä jo todennut, että tekniset toimenpiteet, joihin mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa viitataan, on tarkoitettu rajoittamaan tekoja, joita oikeudenhaltijat eivät ole sallineet, toisin sanoen varmistamaan kyseisen säännöksen asianmukainen soveltaminen ja estämään näin teot, jotka eivät ole kyseisessä säännöksessä säädettyjen tiukkojen edellytysten mukaisia (tuomio VG Wort ym., EU:C:2013:426, 51 kohta ja tuomio ACI Adam ym., C-435/12, EU:C:2014:254, 43 kohta).

70 Lisäksi siltä osin kuin yksityistä kopiointia koskevaa poikkeusta eivät ota käyttöön oikeudenhaltijat vaan jäsenvaltiot, jotka sallivat teosten tai muun suojatun aineiston käytön yksityistä kopiointia varten, jäsenvaltion, joka ottamalla käyttöön kyseisen poikkeuksen sallii yksityisen kopiointin, on siis varmistettava mainitun poikkeuksen asianmukainen soveltaminen ja rajoitettava näin tekoja, joihin ei ole saatu lupaa oikeudenhaltijoilta (tuomio VG Wort ym., EU:C:2013:426, 52 ja 53 kohta ja tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 44 kohta).

71 Unionin tuomioistuin on katsonut, että – kun direktiivin 2001/29 6 artiklassa tarkoitettujen teknisten toimenpiteiden soveltamisen vapaaehtoisuus otetaan huomioon – vaikka tällainen mahdollisuus toimenpiteiden soveltamiseen on olemassa, kyseisten toimenpiteiden soveltamatta jättäminen ei voi aiheuttaa sitä, ettei sopivaa hyvitystä sovellettaisi (tuomio VG Wort ym., EU:C:2013:426, 57 kohta).

72 Asianomaisen jäsenvaltion on kuitenkin mahdollista saattaa oikeudenhaltijoille maksettavan korvauksen konkreettinen määrä riippumaan tällaisten teknisten toimenpiteiden soveltamisesta tai soveltamatta jättämisestä, jotta oikeudenhaltijoita rohkaistaisiin toteuttamaan ne ja jotta he myötävaikuttaisivat näin vapaaehtoisesti yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen asianmukaiseen soveltamiseen (tuomio VG Wort ym., EU:C:2013:426, 58 kohta).

73 Näin ollen ensimmäisen kysymyksen c ja d kohtaan ja toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2001/29 6 artiklassa tarkoitettujen kappaleiden valmistamisessa suojatuista teoksista käytettäviä laitteita, kuten DVD- ja CD-levyjä, MP3-soittimia tai tietokoneita, varten olevien teknisten toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole vaikutusta mainituilla laitteilla yksityiseen käyttöön valmistettavien kappaleiden vuoksi maksettavaan sopivaan hyvitykseen. Kyseisten toimenpiteiden käyttöönotto saattaa kuitenkin vaikuttaa mainitun hyvityksen konkreettiseen määrään.

Ensimmäisen kysymyksen f kohta

- 74 Ensimmäisen kysymyksensä f kohdalla, joka on tutkittava seitsemänneksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien pyrkii selvittämään lähinnä, onko direktiivi 2001/29 esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys on maksettava lainvastaisista lähteistä eli suojatuista teoksista, jotka on saatettu yleisön saataville ilman oikeudenhaltijoiden lupaa, valmistettujen kappaleiden vuoksi.
- 75 Unionin tuomioistuin on jo todennut, että mainittu direktiivi on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tilannetta, jossa lähde, josta kappale valmistetaan yksityiskäyttöön, on laillinen, ei eroteta tilanteesta, jossa kyseinen lähde on laitton (ks. vastaavasti tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 58 kohta).
- 76 Unionin tuomioistuin on todennut tästä, että kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan suppea tulkinta on esteenä sille, että kyseinen säännös ymmärretään siten, että sen mukaan tekijänoikeuden haltijoiden olisi tuon nimenomaisesti säädetyn rajoituksen lisäksi siedettävä oikeuksiensa loukkauksia, jotka voivat liittyä yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kopioiden tekemiseen (ks. vastaavasti tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 31 kohta).
- 77 Unionin tuomioistuin on lisäksi huomauttanut, että yksityistä kopiointia koskevalla maksujärjestelmällä, jolla on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia piirteitä ja jonka mukaan edunsaajille maksettavaa sopivaa hyvitystä laskettaessa tilannetta, jossa lähde, josta kappale valmistetaan yksityiskäyttöön, on laillinen, ei eroteta tilanteesta, jossa kyseinen lähde on laitton, ei turvata oikeudenmukaista tasapainoa tekijänoikeuden haltijoiden ja suojatun aineiston käyttäjien etujen välillä, koska mainitunlaisessa järjestelmässä kaikille käyttäjille, jotka hankkivat kyseisen maksun alaisia koneita, laitteita tai alustoja, aiheutuu siis välillisesti haittaa (ks. vastaavasti tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 54–56 kohta).
- 78 Vastatessaan sellaisesta maksusta aiheutuvista kustannuksista, joka vahvistetaan riippumatta sen lähteen laillisuudesta tai laittomuudesta, josta tällaiset kappaleet valmistetaan, mainitut käyttäjät maksavat nimittäin väistämättä osan siitä vahingosta maksettavasta korvauksesta, joka aiheutuu laittomasta lähteestä yksityiskäyttöön valmistetuista kappaleista, joita ei ole sallittu direktiivillä 2001/29, ja ne joutuvat siis ottamaan vastattavakseen merkittävän lisäkustannuksen voidakseen ottaa yksityiskopioita, jotka kuuluvat kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn poikkeuksen piiriin (ks. tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 56 kohta).
- 79 Kun edellä esitetty otetaan huomioon, ensimmäisen kysymyksen f kohtaan on vastattava, että direktiivi 2001/29 on esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys on maksettava lainvastaisista lähteistä eli suojatuista teoksista, jotka on saatettu yleisön saataville ilman oikeudenhaltijoiden lupaa, valmistettujen kappaleiden vuoksi.

Ensimmäisen kysymyksen e kohta

- 80 Ensimmäisen kysymyksensä e kohdalla, joka on tutkittava kahdeksanneksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä, onko direktiivi 2001/29 esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys on maksettava sillä perusteella, että luonnollinen henkilö valmistaa kappaleita suojatuista teoksista kolmannelle kuuluvasta laitteesta käsin tai sen avulla.
- 81 Tästä on todettava, että mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohta koskee kolmea seikkaa, jotka määrittävät yhdessä sen soveltamisalan. Ensinnäkin kyse on aineistosta, josta kappale valmistetaan, sitten henkilöstä, joka kappaleen valmistaa, ja kolmanneksi itse kappaleen valmistamisesta.

- 82 Aineistosta, josta kappale valmistetaan, on ensinnäkin muistutettava, että mainitussa säännöksessä säädetään poikkeuksesta haltijan yksinoikeuteen sallia tai kieltää kappaleen valmistaminen kyseisestä teoksesta. Tämä edellyttää väistämättä, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu aineisto, josta kappale valmistetaan, on suojattu teos eikä väärennetty tai laittomasti valmistettu kappale (ks. vastaavasti tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 58 kohta).
- 83 Edelleen henkilöstä, jolla on lupa valmistaa kappaleita, direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa täsmennetään, että kyseessä on vain luonnollinen henkilö, joka tekee kopioita kyseisestä suojatusta teoksesta yksityistä käyttöä varten eikä välittömästi tai välillisesti kaupallisiin tarkoituksiin.
- 84 Lopuksi itse kappaleen valmistamisesta kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa täsmennetään vain tallennusvälineet, joille kappale suojatusta teoksesta voidaan valmistaa.
- 85 Tältä osin riittää nimittäin, kun verrataan yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen sanamuotoa mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetyn kappaleen valmistamista koskevaa oikeutta koskevan poikkeuksen sanamuotoon. Kun viimeksi mainittua sovelletaan ”paperilla tai samankaltaisella alustalla oleviin kappaleisiin”, yksityistä kopiointia koskevaa poikkeusta sovelletaan ”mille tahansa välineelle valmistettuihin kappaleisiin”.
- 86 Saman direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan sanamuodossa ei sitä vastoin mitenkään täsmennetä niiden laitteiden ominaisuuksia, joista tai joiden avulla yksityiseen käyttöön tarkoitettut kopiot valmistetaan. Siinä ei etenkään mainita mitään sen siteen oikeudellisesta luonteesta, joka – kuten omistusoikeus – yhdistää yksityiseen käyttöön kappaleen valmistavan luonnollisen henkilön ja kyseisen henkilön käyttämän laitteen.
- 87 Yhtäältä on kuitenkin todettava, että mainitussa säännöksessä säädettyä poikkeusta on tulkittava suppeasti, joten sen ei voida tulkita koskevan muita kuin siinä nimenomaisesti tarkoitettuja tilanteita (ks. analogisesti tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 23 kohta ja tuomio Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, 23 kohta).
- 88 Toisaalta mainitun direktiivin tarkoituksena on yhdenmukaistaa vain tietyt tekijänoikeuden osa-alueet (tuomio Padawan, EU:C:2010:620, 35 kohta). Koska kyseisessä direktiivissä ei mainita tämän tuomion 86 kohdassa esiin tuotuja ominaisuuksia ja erityispiirteitä, unionin lainsäätäjä on katsonut, ettei niillä ole merkitystä sen osittaisella yhdenmukaistamisella tavoitteleman päämäärän kannalta.
- 89 Tästä seuraa, ettei se, onko laitteen, jota yksityishenkilö on käyttänyt valmistaakseen yksityiseen käyttöön tarkoitettuja kopioita, kuuluttava kyseiselle henkilölle vai voiko se kuulua kolmannelle taholle, kuuluu direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamisalaan.
- 90 Näin ollen – toisin kuin Euroopan komissio väittää – mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei ole luettava kyseisen direktiivin 5 artiklan 5 kohdan valossa, koska viimeksi mainitun säännöksen tarkoituksena ei ole vaikuttaa kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvien säännösten aineelliseen sisältöön eikä etenkään laajentaa siinä säädettyjen eri poikkeusten ja rajoitusten ulottuvuutta (ks. tuomio ACI Adam ym., EU:C:2014:254, 26 kohta).
- 91 Kun kaikki edellä esitetty otetaan huomioon, ensimmäisen kysymyksen e kohtaan on vastattava, ettei direktiivi 2001/29 ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys on maksettava sillä perusteella, että luonnollinen henkilö valmistaa kappaleita suojatuista teoksista kolmannelle kuuluvasta laitteesta käsin tai sen avulla.

Ensimmäisen kysymyksen g kohta

- 92 Ensimmäisen kysymyksensä g kohdassa, joka on tutkittava yhdeksänneksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään lähinnä, onko direktiivi 2001/29 esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys on maksettava sellaisten kappaleiden perusteella, jotka on valmistettu laillisista lähteistä muilla keinoin, kuten esimerkiksi internetin avulla.
- 93 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun kansallinen tuomioistuin ei ole esittänyt unionin tuomioistuimelle niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyyn kysymykseen, kysymys on jätettävä tutkimatta (ks. vastaavasti tuomio *Belvedere Costruzioni*, C-500/10, EU:C:2012:186, 16 kohta ja määräys *Stefan*, C-329/13, EU:C:2014:815, 24 kohta).
- 94 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei anna riittävästi tietoja sen kappaleiden valmistamisen luonteesta, jota esitetty kysymys koskee.
- 95 Näin ollen unionin tuomioistuin ei voi antaa hyödyllistä vastausta ensimmäisen kysymyksen g kohtaan. Se on siis jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

- 96 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 kohdan b alakohta ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään yksityiseen käyttöön tarkoitettuja kopioita koskevaan poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta liittyvästä sopivasta hyvityksestä monta toimintoa mahdollistavien tallennusalustojen, kuten matkapuhelinten muistikorttien, osalta riippumatta siitä, onko mainittujen alustojen pääasiallisena tarkoituksena kopiointi yksityiseen käyttöön, kunhan jokin kyseisten alustojen toiminnoista, toissijainenkin, mahdollistaa sen, että alustojen haltijat käyttävät niitä mainittuun tarkoitukseen. Se, onko toiminto pääasiallinen vai toissijainen, ja se, kuinka suuri suhteellinen kappaleenvalmistuskapasiteetti alustalla on, ovat kuitenkin omiaan vaikuttamaan maksettavan sopivan hyvityksen määrään. Jos oikeudenhaltijoille aiheutuva vahinko katsotaan vähäiseksi, siitä, että kyseinen toiminto mahdollistetaan, ei voi syntyä velvoitetta mainitun hyvityksen suorittamiseen.**
- 2) **Direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohta ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kappaleen valmistamiseen mahdollisesti käytettävien tallennusalustojen, kuten matkapuhelinten muistikorttien, toimittamisesta peritään maksua, jonka tarkoituksena on rahoittaa yksityiseen käyttöön tarkoitettuja kopioita koskevaan poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta liittyvä sopiva hyvitys, mutta jonka mukaan yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kopioiden tallentamiseen pääasiallisesti käytettävien komponenttien, kuten MP3-soitinten sisäisten muistien,**

toimittamisesta ei peritä kyseistä maksua, jos kyseiset eri ryhmiin kuuluvat alustat ja komponentit eivät ole toisiinsa verrattavissa tai jos niiden erilainen kohtelu on perusteltua, minkä tarkastaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

- 3) Direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava niin, ettei se ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa matkapuhelinten muistikortteja elinkeinonharjoittajille myyvät valmistajat ja maahantuojat veloitetaan maksamaan maksua, jonka tarkoituksena on rahoittaa yksityiseen käyttöön tarkoitettuja kopioita koskevaan poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta liittyvä sopiva hyvitys, kun tiedetään, että mainittujen tahojen on tarkoitus myydä kyseiset muistikortit edelleen, mutta ei tiedetä, ovatko mainittujen muistikorttien lopulliset ostajat yksityishenkilöitä vai yrityksiä, jos
- mainitunlaisen järjestelmän käyttöönotto on perusteltua käytännön vaikeuksien vuoksi
 - maksuvelvolliset vapautetaan mainitun maksun maksamisesta, jos ne osoittavat, että ne ovat toimittaneet matkapuhelinten muistikortteja muille henkilöille kuin luonnollisille henkilöille selvästi muuhun tarkoitukseen kuin yksityiseen käyttöön tarkoitettujen kappaleiden valmistamista varten; kyseistä vapautusta ei voida rajata vain toimituksiin kyseisen maksun hallinnoinnista vastaavan organisaation luetteloon merkityille elinkeinonharjoittajille
 - mainitussa järjestelmässä säädetään sellaisesta todellisesta oikeudesta saada kyseinen maksu palautettua, ettei sen toteuttamistapa tee suoritettujen maksujen takaisin saamisesta suhteettoman vaikeaa; palautus voidaan suorittaa vain mainitunlaisen muistikortin lopulliselle ostajalle, jonka on tehtävä tätä koskeva hakemus mainitulle organisaatiolle.
- 4) Direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, luettuna sen johdanto-osan 35 perustelukappaleen valossa, on tulkittava niin, että jäsenvaltioilla on oikeus säätää tietyissä kappaleenvalmistusoikeudesta tehdyn poikkeuksen, joka koskee yksityiseen käyttöön tarkoitettuja kopioita, soveltamisalaan kuuluvissa tilanteissa mainittuun poikkeukseen perustuvan sopivan hyvityksen maksamisesta vapauttamisesta, jos oikeudenhaltijoille kyseisissä tilanteissa aiheutuva vahinko on vähäinen. Jäsenvaltioilla on toimivalta vahvistaa mainitunlaisen vahingon kynnyisarvo, kunhan kyseistä kynnyisarvoa sovelletaan muun muassa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti.
- 5) Direktiiviä 2001/29 on tulkittava niin, että jos jäsenvaltio on kyseisen direktiivin 5 artiklan 2 kohdan nojalla päättänyt kyseisen säännöksen aineellisen soveltamisalan puitteissa sulkea pois kaikki oikeudenhaltijoiden oikeudet sallia kappaleen valmistaminen yksityiseen käyttöön teoksistaan, oikeudenhaltijan antamalla luvalla teoksiaan sisältävien tiedostojen käyttöön ei voi olla vaikutusta mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla mainitunlaisten tiedostojen avulla valmistettuihin kappaleisiin liittyvää sopivaa hyvitystä, joka perustuu poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta, koskevaan veloitteeseen eikä siitä sellaisenaan voi syntyä kyseisten tiedostojen käyttäjälle veloitetta maksaa mitään korvausta kyseiselle oikeudenhaltijalle.
- 6) Direktiivin 2001/29 6 artiklassa tarkoitettujen kappaleiden valmistamisessa suojatuista teoksista käytettäviä laitteita, kuten DVD- ja CD-levyjä, MP3-soittimia tai tietokoneita, varten olevien teknisten toimenpiteiden käyttöönotolla ei ole vaikutusta velvollisuuteen maksaa sopivaa hyvitystä, joka perustuu poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta, mainituilla laitteilla yksityiseen käyttöön valmistettavien kappaleiden vuoksi. Kyseisten toimenpiteiden käyttöönotto saattaa kuitenkin vaikuttaa mainitun hyvityksen konkreettiseen määrään.

- 7) **Direktiivi 2001/29 on esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys, joka perustuu poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta, on maksettava lainvastaisista lähteistä eli suojatuista teoksista, jotka on saatettu yleisön saataville ilman oikeudenhaltijoiden lupaa, valmistettujen kappaleiden vuoksi.**
- 8) **Direktiivi 2001/29 ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan sopiva hyvitys, joka perustuu poikkeukseen kappaleenvalmistusoikeudesta, on maksettava sellaisten suojatuista teoksista valmistettujen kappaleiden vuoksi, jotka luonnollinen henkilö valmistaa kolmannelle kuuluvasta laitteesta käsin tai sen avulla.**

Allekirjoitukset